5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV.— N-rul 283 **Ediția de dimineață** MIERCURI 12 (25) OCTOMBRIE 1916

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 pe 3 luni; 9.15 pe 6 luni; 18.— pe un an
STRĂINĂTATE: Lei 10.— pe 3 luni; 20.— pe 6 luni; 40.— pe un an

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

ANUNCIURI
PAGINA III: Linia corp. 2 Bani 60; Idem pag. IV .. 50; Inserții și reclame 2,50 linia; Anunțuri sau informațiuni mortuare după mărime dela 50—150 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

Directori: VIRGIL N. DĂRĂSCU și STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII A. I.

ZADARNICIA ATACURILOR INAMICE

--- In valea Oituzului și Slănicului dușmanul respins sângeros ---

Apel către Români

Iubiți Ostași și Cetățeni!

Inaltul Ordin de zi al iubitului Nostru Rege trebue să fie un îndemn de reculegere sufletească pentru întregul popor Român!

Cînd dușmanul bate la poarta țării cu gînd să ne invadeze, se impune din partea noastră a tuturora o îmbărbătare generală.

In aceste momente viața nu ne mai aparține nouă ci patriei amenințate pentru apărarea căreia cu toții trebue să ne ridicăm!

Niciodată nu s'a simțit nevoie de un patriotism mai cald, de un sacrificiu nețărmurit, de o manifestare mai puternică a tuturor virtuților cetățenești dătătoare de energie și de înălțare sufletească, precum și de solidaritatea întregului popor românesc, de cît acum!

Iubiți ostași! In aceste clipe ,în mîinele voastre stă tot prezntul și viitorul Țării!

Dela vitejia voastră depinde sdrobirea dușmanului.

Toate generațiile viitoare vă vor prea-slăvi, pe voi și pe urmașii voștri, iar numele vostru va flutura cu recunoștință pe buzele tuturor Românilor!

La spatele vostru se află întreg poporul Român, se află părinții, soțiile și copiii voștri, cari vă roagă, vă sprijină și vă îmbărbătează la victorie!

Dacă țara ar fi lăsată pradă dușmanului, viața noastră n'ar mai insemna nimic, căci avutul vostru va fi prădat, familiile voastre batjocorite și nimicite și întreg poporul Român acoperit de rușine, va geme sub jugul barbarilor.

Ostași Români! Astăzi, voi aveți în mînă soarta Românieî!

Faceți ca în aceste timpuri supreme, prin curagiul și bărbăția voastră, Istoria Țării să vă înscrie printre cei mai mari eroi ai ei, așa cum vă cere iubitul Nostru Rege prin Inaltul Său Ordin de zi.

Iubiți Cetățeni! Cînd ostașii noștri luptă vitejește pentru apărarea pămîntului strămoșesc e datoria voastră a tuturor să vă oțeliți voințele și să vă întăriți moralul și spiritul de sacrificiu; e datoria voastră să faceți sforțări supreme pentru a fi folositori țării la orice ocaziune!

Ajutați armata, prin toate mijloacele, în apărarea ei de înfrîngere a dușmanului!

Dați celor rămași acasă tot sprijinul vostru moral și material, pentru ca bravii luptători să nu mai ducă și grija familiilor lor!

Dați din prisosul și chiar din necesarul vostru, din îmbrăcămintea voastră, din banii și grînarele voastre!

Puneți cît mai mult la masa comună a sacrificiilor și solidarității naționale, căci averea noastră nu va prețui nimic în fața dușmanului care vrea să ne cotropească.

Istoria și viitorul apropiat ne va judeca după sacrificiile ce fiecare din noi a făcut pentru salvarea țării.

Dumnezeu să ne ajute și să ne dea biruință în lupta noastră comună contra dușmanului cotropitor.

In numele Societății pentru Educațiunea Cetățenească, Reprezentată:

(ss) **KONON, Mitropolitul Primat al României.**
(ss) **PIMEN, Mitropolitul Moldovei și Sucevei.**
(ss) **G. N. BAGDAT, Primul-Președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție.**
(ss) **PETRE PONI, Președintele Academiei Române, fost Ministru.**
(ss) **Dr. G. D. CREANGA, Profesor Universitar, fost secretar general al Ministerului de Industrie și Comerț.**

Ofensiva italiană și frontul unic

O telegramă din Londra ne spunea că în cercurile politice londoneze se observă, cu prilejul marei ofensive pornite de italieni pe Carso, că ori de cîte ori e vorba de a se ușura situația militară a Aliaților, Italia e gata în totdeauna să dea concursul său.

Observația e cu totul întemeiată. Intrînd în acțiune, în momentul care a fost cel mai greu pentru Aliați din întregul război, cînd armatele germano-austriace urmăreau pe ruși bătînd în retragere pe întregul front, Italia a domolit presiunea austro-germană atrăgînd pe frontul său lung de vreo 600 de chilometri, de la Stelvio la mare, vreo jumătate de milion de soldați austro-ungari.

Odată alungați rușii din Carpați, austro-germanii se năpustiră asupra Serbiei. Atunci Italia porni a doua mare și sîngeroasă ofensivă pe Isonzo, care n'a putut să aducă rezultatele dorite și corespunzînd cu jertfele făcute, ne avînd atunci italienii la îndemînă acel bogat material de tunuri și muniții pe care industria lor l'a făurit în cele din urmă.

Cînd Verdunul ținea încordate toate puterile Germaniei, Falkenhayn a cerut concursul Austriei: concurs de oameni și, mai ales, de artilerie, de acea artilerie grea austriacă, ce este superioară celei germane. Italienii, prinzînd de veste au pus la cale o nouă ofensivă silind mai multe divizii austriace cari sosiseră la Leibach, ca și mai multe sute de tunuri grele cari apucaseră drumul Bavariei, să se întoarcă pe frontul italian.

Insăși expediția austriacă în Trentinul meridional, care a adus la ocuparea vremelnică a platoului Asiago, degarnisind frontul răsăritean de cele mai bune trupe austro-ungare, aduse împotriva italienilor, a dat prilej lui Brussiloff să dea teribila lovitură care a sfărîmat pentru totdeauna armata austro-ungară.

După căderea Goriției, austriacii au crezut că sforțarea uriașă făcută de italienii îi va sili la cîteva săptămîni de răgaz; astfel, cînd România și-a aruncat spada în cumpănă, ei au socotit că vor putea să ne ție piept, nestingheriți, nici de italieni și nici de ruși. Și iată ce se întîmplă: Pe cînd rușii ne sar în ajutor, așa în cît astăzi nu se mai poate vorbi de o armată rusă și de o armată română, ci de o singură armată ruso-română, pe de altă parte italienii reiau ofensiva, oprind astfel pe austriaci de a ridica forțe de pe frontul italian pentru a le trimite în Transilvania, ba silindu-i să aducă trupe de pe frontul oriental. Și aceasta cînd pe Somme franco-englezii întețesc loviturile lor, în Macedonia bulgarii sunt puși la o grea încercare, iar din Valona și Santi Quaranta italienii înaintează în spre lacurile macedoniene.

Principiul frontului unic e, așa dar, un fapt împlinit. Lanțul în jurul „tigrilor" s'a strîns din toate părțile. Alcătuim și noi un inel din acest lanț care va urma să sugrume, mai tîrziu sau mai de vreme, pe dușmanul comun. Datoria noastră este să facem ca inelul, pe care îl reprezintăm, să fie călit la focul patriotismului, al vitejei, al rezistenței noastre, ca să fim vrednici de tovarășii noștri de luptă, ca să grăbim clipa victoriei finale. Să ne legăm cu toții—militari și civili, — ca această datorie să ne-o împlinim cu sfințenie, pînă la capăt.

LA REVEDERE

(Ultima scrisoare)

de Principesa Nadeje D. Știrbei

„Din luptă scos am fost din nou..
Nu plîngeți, voi veni erou.
Rămîi bun soră și tumamă
Vă las doar Domnului în seamă.
Drapelul flutură și piere.
La revedere, la revedere!"

„O rană mică am primit
— Ca macul roșu înflorit —
Cînd recunoșterea am făcut,
Și rana grabnic mi-au cusut...
...Duc trai soldății cu plăcere.
La revedere, la revedere".

„Era o zi cu fulgurare.
Cu scrîșnet aprig de bătae,
Părea că iadul vărsă foc
Și tremura pămîntul în loc
Din șapte, singur sunt—durere!..
La revedere, la revedere".

„De veghe singur eu am stat..
Cu milă noaptea s'a plecat
Pe cîmpul spaimei plin de moarte
...Mă văd acasă 'n văi departe,
Stau lîngă voi, e cald, tăcere..
La revedere, la revedere".

Firtați scriți ultimul cuvînt, ...
— Simt viața cum îmi zboară 'n vînt —:
„Căzui măicuță în țări străine,
Dar mă îngrijiră mîini blajine;
Luptai cît zece cu putere...
De-acum în cer la revedere"!

trad. de V. V.

Persoane condamnate
în Germania pentru răscoale

Lyon, 10.—Tribunalul din Magdeburg, a condamnat la pedepse variind între una și 2 luni de închisoare 50 persoane —în cea mai mare parte oameni tineri —, urmărite pentru turburări și răscoale.

Căzuți pe cîmpul de onoare

S.-l. rez. Ion. I. Popescu din bat. 6 vânători — S.-l. Vasile Lungeanu din reg. 30 Mușcel — S.-loc. Șt. N. Popescu din bat. 6 vânători

Marele Cartier General

Comunicat oficial No. 57
Din 10 Oct. 1916, ora 7 dim.

Frontul de Nord si Nord-Vest:

La Tulgheș și Bicaz, acțiune violentă de artilerie.

In valea Trotușului, inamicul se retrage; a dat foc satului Brusturoasa.

In valea Uzului, s'au respins toate atacurile inamicului, care căuta a debușa de la Poiana-Uzului.

In valea Oituzului și a Slănicului, inamicul a fost respins sîngeros la graniță; noaptea a fost relativ liniștită; de 13 zile este prima noapte în care să nu fi fost luptă.

La granița Vrancei, liniște.

In valea Buzăului, la Tabla-Buții, Bratocea și Predeluș, bombardament de artilerie; situația neschimbată.

La Predeal, s'a respins un foarte violent atac inamic.

In regiunea Dragoslavelor, s'a luat muntele Prisaca, luându-se și prizonieri și 3 mitraliere. La stânga numeroase atacuri și contraatacuri; ne-am păstrat pozițiile.

S'a respins detașamentul inamic care înaintase dela Scara pe valea Topologului: i s'au luat 122 prizonieri și 3 mitraliere.

In Valea Jiului, situația neschimbată.

In regiunea Orșovei, s'a respins un atac al inamicului asupra satului Bersa.

Frontul de Sud și Sud-Vest:

In lungul Dunării, schimb de focuri.

In Dobrogea, bătălia continuă violentă; trupele noastre s'au retras imediat la Sud de calea ferată Cernavoda-Constanța.

Scrisoarea unui român
prizonier în Rusia

Primim următoarea înduioșătoare scrisoare:

Tarewcin, 19 August 1915

Mult Stimaților Domni,

Soarta a voit, ca cel mai mare eveniment al Istoriei Românilor să ne surprindă la 2000 km. depărtare de România. După un timp lung și greu petrecut în linia de foc și în Rusia, vestea pășirei României în acțiune a luminat ca o rază întunerecul robiei noastre.

Uitînd greutățile zilelor ce le trăim, ne simțim și noi cuprinși de avîntul și însuflețirea ce umple azi inima fiecărui român. Nu voim să fim numai privitori la realizarea *Idealului nostru.*

Vă rugăm să nu ne uitați.

In Rusia sunt mii și mii de români ungureni, prizonieri de război, cari așteaptă ceasul liberării lor spre România.

Noi am fost în război, cunoaștem șuieratul gloanțelor și vuietul granatelor. Viața ne-a fost expusă pentru un țel străin nouă. Dar acum le uităm toate.

Domnilor Voastre vă este posibil să interveniți la locurile competente pentru a ne face liber drumul acelora, cari voim, să luăm parte la această măreață acțiune.

Vă rugăm, să binevoiți a ne-o face aceasta și, pînă atunci, să ne trimiteți ziare românești, să știm și noi ceva.

In numele prizonierilor români din cercul Wolskului
rămîn al d-v. stimător
Traian Stana
cadett

Adresa: Prisonnier de guerre Traian Stana, cadett Wolsk-Zemska Uprava, Gubernia Saratow (Rusia).

In trecut femeile noastre lucrau singure ciorapi și flanele de lână. Acelaș lucru se poate face și astăzi pentru armată.

MULȚUMIRI
întrebări, cereri și plângeri

Părinții ai căror fii urmau cursurile școlilor din localitățile azi evacuate roagă pe d. ministru al instrucțiunei să lămurească printr'un comunicat situația acestor elevi, ei nefiind în măsură să știe unde se găsesc azi arhivele acestor școli.

*

Suntem rugați să intervenim în favoarea tinerilor cu termen redus din Arsenal, comp. IV-a, cari nu primesc nici un salariu, deși cei din celelalte companii cari sunt în aceiaș situație, primesc salarii.

*

Administrația spitalului Unirea-Concordia No. 296—297 din Brăila, ne roagă să publicăm notița de mai jos:

Caporalul Florescu Ștefan din reg. 74 inf. din acest spital, nu are nici o știre despre părinții săi Vasile Florea Gheorghe din com. Docuzaci, cât. Cerchezchioi jud. Constanța.

FRIGUL ȘI ARMATA

Timpul bun care a fost până acum, pare că este pe isprăvite și iarna începe să se apropie și de București. După informațiunile căpătate zilele acestea, în munți a căzut zăpada, pe unele locuri chiar destul de mare. Acum brâvele noastre trupe vor trebui să lupte încă cu un mare dușman — *frigul*, care împreună cu *oboseala* sunt cei doi vrăjmași pe cari îi are în imediata sa apropiere orice soldat și-i întâlnește înainte chiar de a da ochii cu inamicul. Soldatul are datoria să găsească pe inamic și să-l răpue. Comandamentul are datoria să înlăture, pe cât este posibil, oboseala soldatului, iar grija pentru punerea la adăpost de frig a soldatului, trebue să o avem noi cei rămași în preajma căminului. Trebue făcut totul de cei rămași *în sate* și *orașe*, pentru ca soldații să nu sufere de frig.

Știm că Statul nostru s'a îngrijit de haine, cojoace și încălțăminte groasă, dar cerințele acestui mare război sunt atât de multe, încât ori cât s'ar face tot nu este de ajuns. Piciorul în cismă sau bocanci, nu este destul de apărat numai cu obiele, *trebuesc ciorapi de lână groși*, pentru a înlătura dureroasele degerături produse de gerurile aspre și de rămânerea ceasuri întregi pe aceeași poziție.

Este astăzi chestiune de viața și de moartea noastră a tuturor. *Inaltul ordin de zi, al Majestății Sale Regelui*, amintește fiecărui soldat datoria de a nu da cu nimic îndărăt, de a păstra poziținea ocupată și de a merge mereu înainte. La acest rezultat, nu se poate ajunge decât dacă, între altele, se înlătură soldatului, extrema suferință fizică pe care o provoacă degerătura.

Toate femeile și fetele de orice categorie, dela clasa cea mai de sus până la cea mai de jos, pot veni în ajutorul soldaților, împletind ciorapi pentru ei. Este un lucru din cele mai ușoare, se poate face de oricine, cu puțină bunăvoință. Știm că, de când cu mașinismul, a dispărut obiceiul de a se face ciorapi în casă de femeile noastre, dar o femee poate învăța să facă ciorapi numai într'un ceas. Nu trebue lucru fin, ci cât de ordinar, numai lînă împletită să fie pentru ca să ție căldură la picior.

Gândiți-vă, femei, că fiecare din voi aveți pe front, cel puțin un fiu, un frate sau o rudă. Succesul nostru și mărirea patriei depind de rezistența soldaților noștri.

Apucați-vă de lucru cât mai repede și duceți produsul mâinilor voastre la *regimentele din garnizoană*, sau *la prefectură*, ori chiar și la *ziarul „Universul"*, de unde vor fi trimise pe front soldaților.

Veți fi binecuvîntate de un neam întreg. S.

SCENE DIN RAZBOI

DELA CEI UMILI

Nu sunt nici două luni de la începutul războiului nostru și legendele pline de humor și de dispreț față de moarte ale bravilor noștri soldați ar putea forma o carte voluminoasă, care ar vorbi generațiilor viitoare de cum știau să lupte bătrînii lor.

Voi povesti aci trei schițe militare de pe cîmpul de luptă, ale căror eroi sunt trei umili soldați, ce mi-au fost povestite de ofițerii noștri cari se află răniți în spitale.

Ele vor discreți frunțile cetitorilor noștri, dar le vor dovedi încă odată sîngele rece și eroismul cu care luptă bravii noștri soldați.

*

Stan Ioan, sergent în reg. X de vînători, din frontul nostru de la Nord, porni într'o zi cu trei soldați din plotonul său să facă o recunoaștere într'o pădure vecină de unde se afla regimentul lor lîngă Temeș.

Nimic nu prevestea că inamicul e aproape de localitatea aceea, și colonelul ordonă repausul trupei.

Sergentul Stan Ion, reputat de bravura sa în regiment, dădu ordin la doi din soldații săi să pornească în direcțiunea din dreapta pădurei, pe cînd el și cu soldatul Dedu Constantin o luară la stînga.

Au mers ei astfel vreo jumătate de oră, cînd, odată au zărit nu departe, printre arborii pădurei, șease ulani venind spre ei. Inainte ca soldații români să aibă timpul a ridica arma spre ei, cei șease ulani și-au îndreptat carabinele în direcția lor, dîndu-le ordin să se predea.

Atunci sergentul Stan Ioan șopti ceva soldatului Dedu Constantin, după care amîndoi au lepădat armele jos, au ridicat mîinele în sus și s'au pus în genunchi în fața ulanilor cari veneau spre ei pe jos, avînd dîrlogii cailor trecuți subțioară și cu carabinele întinse spre cei doi ostași români. Dar, văzîndu-i pe aceștia atît de supuși, ulanii au început mai întîi să le adreseze cuvinte injurioase, iar apoi s'au pregătit să-i lege cobză, spre a-i lua cu ei prizonieri. Crezîndu-i cu totul inofensivi, doi dintre ulani au început să caute cu ce să-i lege pe cei doi valahi, pe cînd ceilalți patru s'au întins pe iarba verde, fără să mai aibă grijă de ei. Cum s'ar fi putut teme ei, șease, de cei doi soldați valahi cari urmau să stea în aceiași poziție umilită în fața lor

Dar, la un moment dat, cum carabinele ulanilor erau pe jos, aproape de ei și cînd li se păru că nu-s băgați în seamă, sergentul Stan Ion și soldatul Dedu Constantin s'au repezit la carabinele ulanilor, au luat de jos două dintr'însele și de îndată au tras două focuri lăsînd pe loc doi morți. Se pregăteau să mai tragă două focuri, cînd, spre mirarea lor, văzură pe ceilalți patru ulani, îngroziți, că ridică mînele în sus și cer îndurare.

Stan Ion a înțeles că ar fi a fală pentru el să ducă el prizonieri pe cei patru ulani. Atunci, cu arma la ochi, cei doi ostași români n'au mai permis ulanilor să facă vreo mișcare, ordonîndu-le să stea cu mînele în sus și să pășească tot înainte.

Și astfel, în loc ca ei să fie duși prizonieri de cei șease ulani, au condus ei doi pe cei patru ulani la regiment și i-au predat superiorilor lor.

Grație acestui act temerar, colonelul a aflat de la prizonierii ulani că, la o mică distanță de acolo se află o divizie germană, comunică faptul generalului, și armata noastră înregistră o victorie chiar în decursul acelei zile.

Sergentul Stan Ioan, astăzi plotonier-major, iar soldatul Dedu Constantin, caporal, și amîndoi au fost menționați prin ordin de zi al diviziei...

*

Și acum două scene umoristice:

Intreba un ofițer pe soldatul Ferariu Gheorghe, cam oacheș și, după zisele soldaților, țigan de origină:

— Măi, cum luptă nemții?

— Apoi, d-le locotinent, luptă prost; dar ei au de hale... scule mai bune ca ale noastre.

Prin scule, el înțelegea armament.

Alta:

Lui Vasile Ifrim, rănit la spital, i se face aceiași întrebare de către o doamnă de caritate, iar acesta răspunde:

— Nemții, cucoană, luptă cu disciplină și cu mașinării. Dar, cînd se apropie de noi, ca să ne ia cu asalt, strigă la noi: Orbeți, Orbeți.

— El confundă comanda Vorweriz (înainte) cu cuvîntul orbeți.

— Auleo atunci ne repezim pe ei cu baionetele și, auleo, ce mai orbeți le arătăm noi; că și-or aduce aminte și pe ceilalți bine.

Emil Nicolau